వజ్రం వజ్రేణ

అస్తమానమైంది. నగర మంతటా, ఎలెక్ట్రిక్ దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. రామం విచారంగా, అటూ యిటూ పచారు చేస్తున్నాడు. గోపీ, యీజీ చైయిరులో పడుకొని సిగిరెట్టు కాలుస్తున్నాడు.

"రామం" అని పిలిచాడు, గోపీ — విశ్శబ్దానికి భంగం కల్గిస్తూ—

"ఊఁ!" అన్నాడు— రామం—పచారు చేస్తూనే.

"ప్రేమించి గూడా చివరకు అనివార్య కారణాలచేత వారిని హృదయంలోనుంచి, శాశ్వతంగా తుడిచి వేసుకునే స్త్రీ లెందరో వున్నారు. అలాంటప్పుడు, కాలేజీ క్లాస్ మేట్ అయిన, ఒక ప్రియుడి కోసం, పద్మ యింకా యెదురుచూస్తూ, వుండాలా? నేను చెబుతున్నాగా! ఆమెకు అలాంటి ఆలోచనే లేదు. నిజంగా! పద్మ, చాలా అమాయకురాలు, సుమా!."

"పద్మ అమాయకురాలంటే— నేను నమ్మలేను గోపీ! ఆమె తన ప్రియునికోసం, యెదురుచూడ్డం లేదనే దానికి గూడా, ఒప్పుకోలేను—గోపీ!"

"ఇలాగే; యింకా రెండేళ్లు అవివాహితగా వుంటే యెంత ప్రమాదం! యౌవనంలో, వుంది కదూ? ఔనా? కాదా? రామం!"

"పద్మ చదువు పూర్తి చేసినదాకా, అయినా, ఆమె వివాహం ఆపడం మంచిదంటాను— గోపీ!"

"నాచెల్లెలు పద్మపెండ్లి అయ్యేంతవరకు, నేను పెండ్లి చేసుకోడానికి వీల్లేదంటాడు. మా నాన్న. అందుకే, నేను చాలా భయపడుతున్నాను రామం! ఆమె ప్రేమలో, నీకు గూడ కొంత సంబంధ మున్నది." అంటూ గోపీ, కాలిపోయిన సిగరెట్టుముక్క అవతల పారేసి—"ఎల్లాంటి పరిస్థితుల్లో గూడా, నీ చెల్లెలు శారద మీద వుండే ప్రేమను వదలుకోదల్చుకోలేదు — రామం! ఆవిడ నన్ను ప్రేమిస్తుం దనుకోవడమే, యిందుకు కారణం!"

రామం, ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి—"నీవు యెప్పుడు గూడా స్త్రీ హృదయాన్ని తెలుసుకోలేవు గోపీ! శారద నాతో చెప్పనే చెప్పింది. పద్మ కృష్ణారావు కోసము, మూడేళ్ల నుంచి యెదురు చూస్తూ వుందని—."

"లేకపోతే, బర్మా యువతి నెవతినైనా పెండ్లి చేసుకొని అక్కడే వుండిపోయాడని యెందు కనుకోగూడదు?" అని నవ్వాడు— గోపీ!

"ఔను, కృష్ణారావు అన్ని ప్రదేశాల్లోనూ వుంటాడు. ఈ మధ్య సింగపూరులో వున్నాడని

శ్రీ సోమరాజుపల్లి చెంచయ్య

విన్నాను. అయినా, ఆమె యింకా, వాడి ఫొటో దగ్గర వుంచుకోవడమే, నాకు ఆశ్చర్యంగా వుంది."

"అయితే, నే నొక ఉపాయం చెపుతాను. నీవు నాకు సహాయం చెయ్యగలవా?"

"ఏమిటి?"

"ఏమీలేదు. కృష్ణారావుకు పెండ్లి అయినట్టు పద్మకు చూపించి, ఆమె నిన్ను పెండ్లి చేసుకోడానికి సిద్ధపడేలాగా, చేస్తాను, యీ విషయం పద్మకు, యీలోగా చెప్పకుండా, యీ కార్యక్రమంలో, నీవు నాకు సహాయపడాలి— రామం!"

"అయితే మాత్రం! పద్మ మోసపోవడానికి, నీ వనుకున్నంత అమాయకురాలుగాదు— గోపీ!"

"అయినా, ప్రయత్నించి చూద్దాం— రామం!"

"సరే! గుడ్‌నైట్" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు రామం.

రామం, యం. బీ; బి. యస్. ప్యాసైనాడు. గోపీ యల్. యల్. బి—పరీక్ష అయినాడు. ఇంకా యెక్కడా అప్రెంటీస్ గా గూడా చేరలేదు. రామం చెల్లెలు శారద— గోపీ చెల్లెలు పద్మ— యిద్దరూ బి. ఏ. సీనియర్ క్లాస్ చదువుతున్నారు. రామం, గోపీ—చిన్నప్పుడు క్లాస్‌మేట్స్—స్నేహితులు గావడంచేత— వేరువేరు కోర్సులకు వెళ్ళినా గూడ, వారి స్నేహితం, అలాగే వుండిపోయింది. పద్మకోసము రోజూ తన యింటికి వచ్చే శారదను, గోపీ— గోపీకోసం వెళ్ళినప్పుడు పద్మను చూచి రామం ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకున్నారు. గోపీ, యిప్పుడే పెండ్లి చేసుకోవాలంటాడు గాని, ఆడపిల్లకు పెండ్లి గానిది, ముందు నీ కెలా పెండ్లి చెయ్యమురా? అని నాన్న—పెండ్లి అయితే, తన చదువు కెక్కడ భంగమొస్తుందో— అని శారద, పద్మచేత,— యిప్పుడు నాకు పెండ్లి అక్కరలేదనిపించింది. అదీ గాక. శారద పద్మ, హైస్కూల్లో, చదివేటప్పుడు, కృష్ణారావు క్లాస్‌మేట్. పద్మ అతనిని అంటి పెట్టుకొని తిరిగేది. హైస్కూలు చదువు ముగియడం తోనే, కృష్ణారావు వేరే ప్రాంతాలకు వెళ్ళిపోయాడు. నిజానికి, పద్మకు అంతమీద ప్రేమ లేకపోయినా, స్టడీస్ పూర్తి గాకుండా పెండ్లి చేసుకోడానికి యిష్టం లేకపోవడంచేత, రామంమీద పద్మకు ప్రేమ వున్నా గూడ—పద్మ పెండ్లి చేసుకోనని పెంకె పట్టుపట్టింది.

ఆ రాత్రి గోపీ తెల్లవారుఝామువాకా ఆలోచనతోనే, గడిపి వేశాడు.

2

ఒక వారం రోజులు గడిచిపోయాయి. పద్మ అప్పుడే కాలేజీనుంచి వచ్చి వాకిట్లో అడుగుపెట్టింది. గోపీ వాకిట్లో ఎదురయి—

"కృష్ణారావు, వచ్చాడు పద్మా?" అని, అంటూ, కృష్ణారావు, వున్న గదిలోకి, తీసికెళ్ళాడు.

"ఎలా వున్నావు పద్మా?" అని మెల్లిగా అని.

ఇప్పుడే వచ్చాను—అన్నాడు కృష్ణారావు.

"నీవు యీ సంవత్సరం డిగ్రీ తీసుకోబోతున్నావు గదూ? మరి యీ సంవత్సరమైనా పెండ్లి చేసుకుంటావా?"

"శారదా, నేను యీ సంవత్సరం డిగ్రీ పుచ్చుకునే దానికి, అభ్యంతరం యేమున్నది? అయినా, తర్వాత, యేదైనా ఉద్యోగం చెయ్యాలని వుంది."

"నీవు పెండ్లి చేసుకునే దానికి యిష్టపడక పోవచ్చును. కాని ఆడవా ళ్ళందరు, అవ్వక పెండ్లి చేసుకోవా ల్సుంటుంది."

పెండ్లి—అని గట్టిగా, ఒక్కసారి గాలి పీల్చి— "అందరు ఆడవాళ్ళు యెలా పెండ్లి చేసుకోగలరను కుంటారు? వాళ్ళను మగాళ్లెవరైనా ప్రేమిస్తేగదా?"

ఆవిడ యేదో నిగూఢమైన ఆశాభంగం పొంది వుంటుందనుకున్నాడు— కృష్ణారావు.

"ఒకడు జవాబుదారి గాకపోతే యేం? నీ యిష్టం మెచ్చిన... ... ...మొగుడు కదూ?"

"ఎప్పుడు గూడా ఒక స్త్రీ ఒకరిని ప్రేమించి, తిరిగి. ఆ ప్రేమను వదిలిపెట్ట లేదు. మరొక

నమ్మకమైన కళ్ళజోళ్లు
సరసమైన ధరలకు
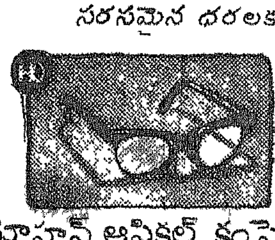
మోహన్ ఆప్టికల్ కంపెనీ,
ఏలూరురోడ్డు, గవర్నరుపేట, విజయవాడ.

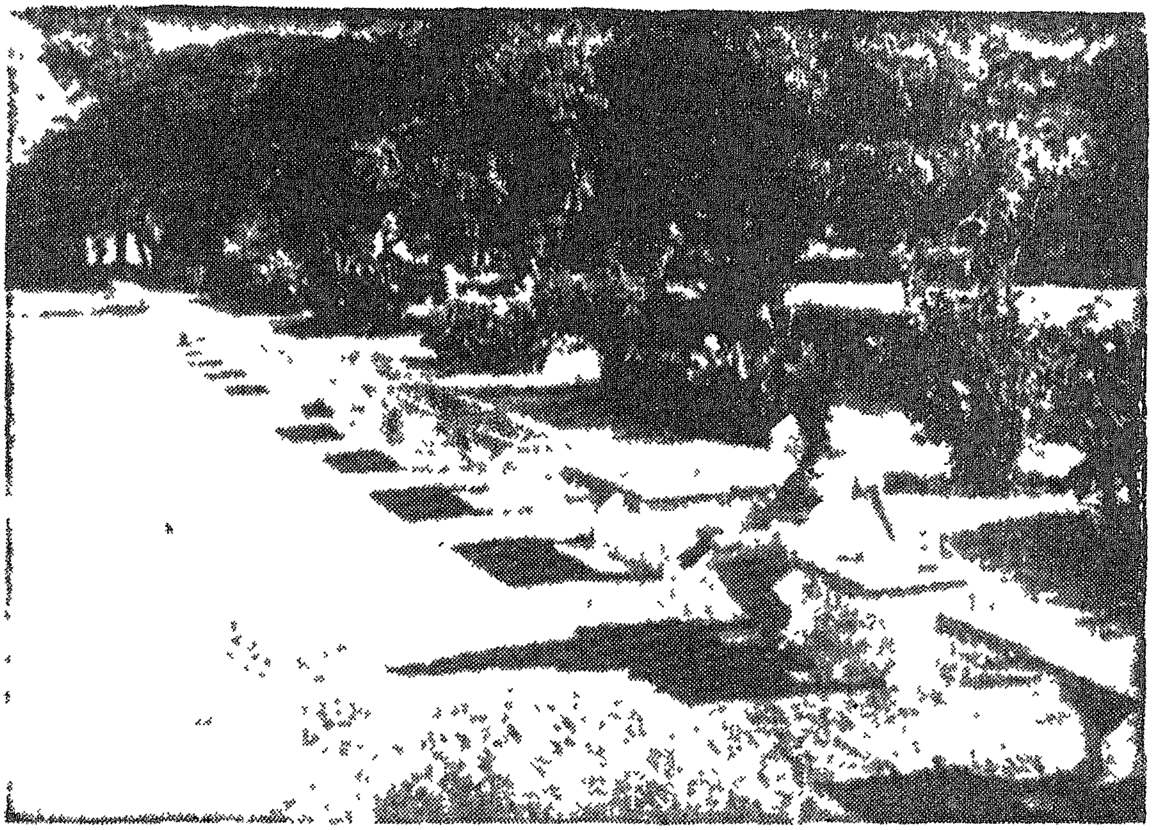

ఒంటరిగా…. —ఫొటో: శ్రీ వనల కృష్ణకుమార్

మగాడితో ఆమె సుఖపడుతుందనుకోవడం కల్ల." అన్నది పద్మ యెంతో విచారపడుతూ—

"నీకు అర్థం కాదు పద్మా! కాలం లోతైన గాయాల్ని కలిగిస్తుంది. పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేకపోవడంచేత నేను ఏరో కావిడను పెండ్లి చేసుకోవడం జరిగింది. నన్ను క్షమించు పద్మా!"

"మా అన్నయ్య యింకా రాలేదే?" అన్నది. ఆ సంభాషణ అంతటితో, మార్చి వేయాలనే బుద్ధి శ్యంతో—

"అయినా, పద్మా! నీవు త్వరలో, నీ యిష్టం మెచ్చినవాళ్ళను యెవరినైనా పెండ్లి చేసుకోవడము మంచిది. ఇక వుంటా నేను యీ రాత్రికే, గుంటూరు వెడుతున్నాను. గుడ్ నైట్—అంటూ కృష్ణారావు వెళ్ళిపోయాడు.

పద్మ మౌనంగా అక్కడే వుండిపోయింది. ఆలోచనల్లో మునిగిపోతూ—

3

రాత్రి బాగా పొద్దుపోయింది. లోకం మౌనంగా నిద్రపోతోంది. రామం రాత్రి అంతా, ఆలోచనలతోనే గడిపివేశాడు. తెల్లవారుతూవుండగాని, రామం ఒక నిశ్చయానికి రాలేకపోయాడు. మూటా ముల్లె సర్దుకొని ప్రయాణానికి సిద్ధమైనాడు—మద్రాసు వెళ్ళడానికి. తండ్రి యిదంతా చూసి, కొడుకును నాలుగ చివాట్లువేసి, వెళ్ళిపోయాడు. పొద్దున్నే నాన్న తిట్లు విని, శారద రామం గదిలోకి పరుగెత్తింది. రామం మాసిన గడ్డంతో, ఉతకని బట్టల్తో, మురికి దేలుతూ పిచ్చివాడిలాగా యీజీ ఛెయిరులో పడుకొని వున్నాడు.

"ఏవి టన్నయ్యా?" అన్నది—శారద. పైకి వుబికి వచ్చే నవ్వును అణచుకొంటూ—

"ఏమీ లేదు శారదా!" అన్నాడు. ఏదో ఆలోచిస్తూ—కాని మళ్ళీ అదే ప్రశ్న వేసింది — శారద.

"నేను మద్రాసు వెళ్ళడానికి నాన్న ఒప్పుకోవడం లేదు, శారదా!"

"ఎందుకూ?"

"ప్రాక్టీసు పెట్టుకోవడానికి"

శారద విరగబడి నవ్వుతూ—"నాకు తెలుసు. నీవు మద్రాసు యెందుకు వెడతా ననేది. నీవు పద్మను ప్రేమించావా? లేదా? ఆమె అవివాహితగా, వుంటానని చెప్పి ఉండలేదూ?"

"ఉష్! వెదలకుండా వుండు— శారదా! నీ వొక కోతివి. పద్మ విచారం నీకెం దెలుసు? కృష్ణారావు వచ్చి పోయిన తర్వాత, యింకా యింకా లోలోపల యెంత కుమిలిపోతుందో?"

"ఔనౌను. ఆమె హృదయాన్ని యెవరు గాయపరిచారు? నీవా? వాళ్ళ అన్నయ్యా?"

"ఏమిటి శారదా? అలా మాట్లాడుతావు? ఎవరు చేశా రంటావు?"

"పద్మతో మాట్లాడి వెళ్ళింది — కృష్ణారావు కాదటుగా!"

"కృష్ణారావు గాకపోతే, మరి యింకెవరు శారదా?"

"నాకు తెలుసు. కృష్ణారావు హాకీ ఆడుతూ— ఎడమ చెయ్యి చిటికెన వ్రేలు పోగొట్టుకున్నాడు. ఇతగాడికి అన్ని వేళ్ళూ వున్నాయటనే"

రామం లేచి కూచోని, కణతలు పట్టుకొని ఆలోచిస్తున్నాడు కొంచెం సేపయ్యాక తిరిగి—

"ఇలా చూడు శారదా! నీకు తెలిస్తే! ఆ సంగతి పద్మతో యెందుకు చెప్పలేద? పద్మ ఎంత విచార పడుతుందో? పాపం!"

"అదేవి టన్నయ్యా? పద్మ నిన్ను పెండ్లి చేసుకోవాలని వుంటే—"

"నిజమేనా? శారదా?"

"ఇంకా సందేహమిటి?"

"అయితే, పద్మ కృష్ణారావుకోసం దిగులు పడటం లేదా?"

"ఉహూ! ఆవిడ కృష్ణారావును, ఎప్పుడో మరచిపోయింది."

కాని రాముకి సందేహం వదలలేదు. వెంటనే బృందావనానికి బయల్దేరాడు. గోపీ అప్పుడే, స్నానం చేసి కాఫీ తాగి, సిగరెట్ కాల్చుకుంటూ, న్యూస్ పేపరు చదువుకుంటున్నాడు. రాము, తను రావడాన్ని గురించి యేలాంటి [illegible] చెయ్యకుండానే, లోపలికి వెళ్ళి "చూడు గోపీ! [illegible] నా సందేహం [illegible]. మొన్న పద్మతో [illegible] వెళ్ళింది— కృష్ణారావు గాదూ?"

"ఉష్! మెల్లిగా మాట్లాడు. [illegible] గదిలో, పద్మ వుంటుంది, ఆమె వింటుంది. అయినా, యెందుకొచ్చింది, నీకీ సందేహం?"

"శారద చెప్పింది."

"కృష్ణారావే అని శారద ఎందుకు అనుకోలేక పోయింది?"

"కృష్ణారావు హాకీ ఆటలో, ఎడమచెయ్యి విరిగిన [illegible] వేలు పోగొట్టుకున్నాడుటగా?"

"అవును. ఒకసారి ఆ సహాయం గాయాలని చెప్పాను. జ్ఞాపక ముందా?"

"ఎందుకు లేదు? బాగానే, జ్ఞాపకముంది. అయితే?"

"అయితే— ఏమీలేదు. ఇప్పుడు నేను చెప్పే సంగతుల్ని, [illegible] [illegible]— గొంతుకిక్కే వెల్లడించ గూడదు సుమా! నీ [illegible] అనే నమ్మకంతోనే,— నీ సందేహం నివృత్తి కోసం చెబుతున్నాను."

"మొన్న కృష్ణారావులా, [illegible] వచ్చిన ఎవ్వరో [illegible] చెప్పింది - మన ఎరుగ్గా [illegible] అనే ఎవరు! గోపితో, పద్మ [illegible], పరివర్తన పొంది [illegible] గను మంటాను."

"అయితే, నీ వలా యెందుకు చెప్పావు?" అని అడిగాడు రాము, యెంతో సీరియస్‌గా—

"ఎందుకా? నీ కోసం! ఆవిడ కోసం!— మా యిద్దరి కోసం!— తెలిసిందా? మరి ఆమెను కలుసుకుంటావా? ఆమెను నీవు పెండ్లి చేసుకునే దానికి యిష్టపడతావో, లేదో?"

"ఎందుకీ తమాషా— అంతా గోపీ! ఆ తర్వాత పైనా తిరిగి ఆవిడ మనస్సుకు, కష్టము కలిగించడమేగా?"

"ఆమెకు చెప్పు రాము! ఇప్పుడీ చాన్సు [illegible] జారి పోయిందంటే యీ జన్మలో [illegible] ఇలాంటి [illegible] కోసం జీవిత మంతా, [illegible] [illegible], [illegible] చాలా [illegible] నాటకాలాడింది చెప్పు - రామూ!"

"[illegible] — గోపీ!"

"[illegible] చెయ్యవద్దు రాము! [illegible] పెండ్లి కానియ్యి రాము!"

"నాకు తెలుసు గోపీ! [illegible] యిప్పటికీ, నన్ను పెండ్లి చేసుకోదని -"

గోపీ, రాము చెప్పే మాటల్ని వినిపించుకోకుండానే, మేడమీదికి వెళ్ళిపోయాడు. పద్మ— పక్కనున్న రూము తలుపులు తెరచుకొని, రాము వున్న గదిలోకి వచ్చింది. [illegible], [illegible]

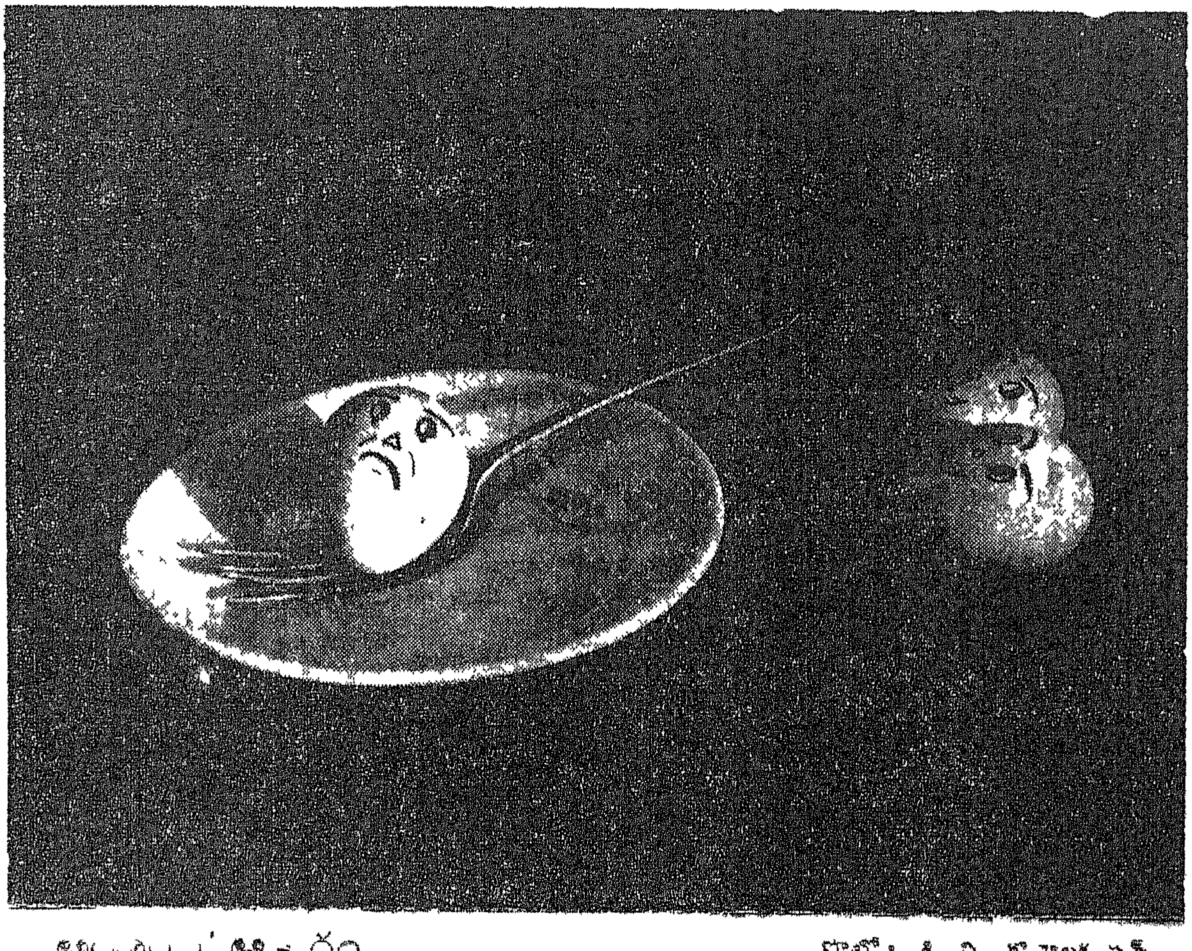

అలుకలు ఆకారం — ఫొటో: శ్రీ వి. గోపాలకృష్ణన్

చేస్తూనే, రామాన్ని కూచోమని కుర్చీ చూపింది. కాని, రామం అలాగే నిలబడి పోయాడు. కొంచెంసే పయాక — "పద్మా! నీకు కొన్ని సంగతులు చెప్పాలని వచ్చాను. మీ అన్నయ్య కపట నాటకం ఆడించాడు. నీతో మాట్లాడింది కృష్ణారావు గాదూ.

"పారబడుతున్నారు."

"లేదు పద్మా! నీతో మాట్లాడింది — కృష్ణారావు గాదు. కళాధర్ అనే నటుడు, తెలిసిందా?"

పద్మ గూడా, ఆశ్చర్యవికారాల్ని ఒక్కసారి వెలిబుస్తూ— "హాయ్యో! అలాగా?" అనే సరికి

"ఔను. నిజమే పద్మా?"

"అయితే, యిలా యెందుకు జరిగింది?"

"నాకు యేమీ తెలీదు పద్మా? యీ రోజు ఉదయం శారద చెప్పిందాకా—"

పద్మ రామాన్ని పరిశీలించి చూస్తూ, అతను చెప్పే మాటల్ని వింటోంది.

ఇదంతా! మీ అన్నయ్య చేశాడు. పద్మా!

"ఔను. పద్మా! నీ మీద నా కుండే సోదర వాత్సల్యంచేత అలా చేశాను. మీ రలా, కుర్చీలలో, కూర్చోండి చెబుతాను" అంటూ, గోపీ గదిలోకి వచ్చి కుర్చీలో కూచొని— "నేను యిన్నాళ్ళనుంచి చేసిన కృషి అంతా, రామం మూలాన, స్పాయిల్ అయింది. ఇంకొక వారం రోజులు, యీ రహస్యం కాపాడి వుంటే— అన్ని పనులు, చక్క బడి పోయేవి గదా? రామం! నీ విలా, వినాయకుడిలాగా, పెండ్లి లేకుండా యెన్నిరోజులు వుండగలవు. నేను యెలా వుండగలను? రామం?"

రామం కుర్చీలోనుంచి లేచి నిల్చొని పద్మవేపు చూస్తూ— "ఇప్పుడు నిజం తెలిసిందా? పద్మా? బహుశా! కృష్ణారావు త్వరలో రావచ్చును. నేను మద్రాసు వెడుతున్నాను. మరి యిక "గుడ్ బై" అంటూ, యింటికి వెళ్ళడానికి బయల్దేరాడు.

వెళ్ళిపోయే రామాన్ని అడ్డగించి పద్మ— "నేను నిజంగా ఆ సంఘటనను గురించి విచారపడ్తా ననుకున్నారా? నాలుగేళ్ళ క్రిందట ఒక్కసారి మాత్రమే, కృష్ణారావును చూశాను. నాతో మాట్లాడి పోయింది కృష్ణారావు కాదని శారదకూ, నాకూ తెలుసు. అలాంటప్పుడు నే నెందుకు విచార పడతాను?"

"మరి యిందాకటి నుంచీ, అలా యెందుకు విచారపోయావు మరి—పద్మా!" అన్నాడు: గోపీ! ఆమె మాటలకు అడ్డొచ్చి—

ఓ— అదా! సంగతి! నేను గూడా మీ లాగానే నాటక మాడాలని అలా చేశాను. మరి మీ రెవరైనా ఆ సంగతి కనిపెట్ట గలిగారా?"

అని పద్మ విజయోత్సాహంతో, రామం వేపు చూసి నవ్వింది.

"మరి యీ మనిషి కెందుకు చెప్ప లేదు? విన్ను ప్రేమించా— నని..."

"శారద, నీకు చెప్పింది గదూ? అన్నయ్యా!"

"ఘరియింగాడి ఫొటో నీ దగ్గరి కెలా వచ్చింది?"

"శారద తెచ్చి యిచ్చింది."

"దీని కంతటికీ శారద బ్యాక్ గ్రౌండులో వుండి పని చేస్తున్న దన్నమాట!"

పక్క రూములో నుంచి అప్పుడే వచ్చిన శారద— వరవా లేదు. నే నంతా విన్నాను. చివరకు తప్పు అంతా నా మీదికి కొచ్చి నట్టుందే! ఇప్పుడేమి అవ రాధం వచ్చి పడింది— నా మీద?

"పద్మ, పెండ్లి చేసుకోను అని పెంకె పట్టు పట్టి లాగా చేసిం దెవరు?" అన్నాడు— గోపీ!

"మీకేం? మీరు మొగ మహారాజులు. పెండ్లాం బిడ్డలతో వుండి గూడా— జేన్స్ మీద జేన్సులు అయినా—యింకా యింకా చదువుతూనే వుంటారు. ఆడవాళ్ళము మాకలా వీలుకాదుగా? అందుకనే మా స్టడీస్ పూర్తి అయిన దాకా, యీ నాటకం ఆడాము. మరి ఎవరి నాటకం బాగుం దంటారు? అంటూ శారద స్టడీస్ రూములోకి పరుగెత్తింది. గోపీ ఆవిడ వెనకాలే వెళ్లడంతోనే స్ప్రింగ్ తలుపులు మూసుకున్నాయి

"మీరు గూడా బాండేకో? కలకత్తాకో? వెళ్ళ లేకపోయారు? మా అన్నయ్య లాగా?" అని అతనివైపు చూసి, కిలకిలా నవ్వింది— శారద.

ఇక ఇక్కడ— "ఇన్నాళ్ళనుంచి నాతో పరిచయ ముండీ గూడా, నేను యెవరిని ప్రేమించేదీ తెలుసుకో లేక పోయారేం?" అన్నది పద్మ.

"నా కెందుకు తెలీదు?"

"తెలియు బట్టే గదా! పెళ్ళైపోతే, మీ అన్నయ్య నిన్ను దగ్గరే వుంటాడు అని చెప్పి వెళ్ళడానికి వచ్చారు పాపం! అబద్ధం చెప్పినా— అతికేలాగా చెప్పాలి."

"నేను గూడా ఒక చిన్న నాటకం ఆడాను."

అన్నాడు— రామం!

"చాల్లెండి. చెప్పొచ్చారు. కింద పడ్డా పై చెయ్యి మీదే నంటారే! ఒకే సరండి!" అంటూ, దూరంగా పరుగెత్తింది— పద్మ.